

[Socialministeren.]

skal kunne oprettes private Foreninger, hvor der ikke allerede eksisterer saadanne. Disse skal have til Formaal at yde Hjælp paa visse Omraader, hvor det ikke efter Loven er paalagt Mødrehjælpsinstitutionerne at yde en saadan Hjælp, f. Eks. til Anskaffelse af Børnetøj, til Forskudsudbetaling af Bidrag og paa forskellige andre Omraader. Jeg lægger megen Vægt paa, at dette Samarbejde med private Foreninger føres ud i Livet paa en saadan Maade, at det offentliges Indsats kan blive suppleret med privat Initiativ, saa at Institutionerne virkelig for Alvor kan gaa ind i hele Befolkningens Bevidsthed som de Hjælpe- og Støtteinstitutioner, de skal være paa dette særlige Omraade. Af de nævnte Foreningers Udgifter skal det offentlige afholde Halvdelen, dog saaledes, at eventuelle Tab paa Forskud, der udbetales paa Underholdsbidrag, skal bæres helt af det offentlige.

Lovforslagets sidste Afsnit indeholder Bestemmelser om Oprettelse af et Mødrehjælps Fællesraad. Angaaende Sammensætningen bestemmes, at Formændene for Mødrehjælpsinstitutionernes Bestyrelse og Institutionernes Ledere i Kraft af deres Stilling er Medlemmer af Mødrehjælps Fællesraad. Desuden udnævner Socialministeren 2 Medlemmer, repræsenterende henholdsvis Socialministeriet og Indenrigsministeriet (Sundhedsstyrelsen), 2 kvindelige Medlemmer, efter Indstilling henholdsvis af Danske Kvinders Nationalraad og De samvirkende Fagforbund, 1 Medlem efter Indstilling fra Den almindelige danske Lægeforenings Hygiejnekommité, 1 Medlem efter Indstilling af Købstadforeningen og 1 Medlem efter Indstilling af Amtsrådsforeningen. Fællesraadet skal være raadgivende for Socialministeriet med Hensyn til alle de Problemer, som kan opstaa under Institutionernes Vækst.

Lovforslaget er i høj Grad bygget op paa Grundlag af de bestaaende Mødrehjælpsinstitutioner, hvoraf den ældste er Mødrehjælpsinstitutionen i København. Ved Beregningen af de Udgifter, som man skønsmæssigt maa antage, at der vil blive Tale om, er anvendt Regnskabet fra København, som viser en Udgift paa 83 000 Kr. om Aaret. Ud fra dette Beløb, rundet noget af opefter, skønner man, at Udgiften

til at begynde med vil blive i alt omkring 400 000 Kr. Deraf skulde Staten betale 200 000 Kr. og Kommunerne 200 000 Kr. Det er min Opfattelse, at Udgifterne efterhaanden vil blive noget større. Der kommer fra Befolkningss Kommissionen endnu flere Betænkninger end dem, vi allerede har faaet, og blandt de Opgaver, som Befolkningss Kommissionen stiller Forslag om, er der ogsaa Spørgsmaal om Ydelse af en særlig Hjælp ved alle Fødsler, hvilket vil koste mange Penge. Jeg tror, det er heldigt, at vi begynder Lovgivningen om disse forskellige Opgaver med Mødrehjælpsinstitutionerne. Naar vi faar Erfaring for, hvordan de udvikler sig, er det muligt, at vi med en rimelig Stigning i Udgifterne til Mødrehjælpsinstitutionerne kan blive fri for fuldt ud at gennemføre de meget kostbare Forslag, som Befolkningss Kommissionen i øvrigt har udarbejdet.

Jeg tror derfor, det er godt, at vi hurtigst muligt faar Gang i Mødrehjælpsinstitutionerne. Paa den anden Side tror jeg, at vi, selv om vi hurtigst muligt skal have Gang i dem, ikke skal forhaste os. Som jeg sagde i det andet høje Ting og tillige har sagt i det af Folketinget nedsatte Udvalg, maa man hellere gaa lidt langsommere frem og være helt sikker paa, at vi faar bygget Institutionerne op paa den rigtige Maade og med det rigtige Personale der, hvor Befolkningen er indstillet paa at faa disse Institutioner. Hvis der oprettes Institutioner, der ikke har et Personale, som er helt vel uddannet til Arbejdet, kan Følgen let blive, at der ikke skabes den Sympati om Institutionerne, som efter min Opfattelse er nødvendig.

Hvad Socialministeriet og de Raadgivere, som har deltaget i Forhandlingerne om Lovforslaget — det vil sige de Læger og praktiske Ledere af bestaaende Mødrehjælpsinstitutioner, som vi har forhandlet med —, foreløbig er gaaet ud fra, er, at vi foruden i København skulde have Mødrehjælpsinstitutioner oprettet i Næstved, i Odense, i Aarhus, i Sydjylland, f. Eks. i Sønderborg, i Nordjylland og eventuelt i Esbjerg for Vestkystens Vedkommende. Rigsdagen er naturligvis lige saa lidt som Ministeriet bundet til, at det skal være netop disse Byer, men man har i Bemærkningerne peget paa dem, fordi deres cen-